

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorúmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

Sargar, Eliseus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Remedia contra Avaritiam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41214

pugnat graviter Charitati vel iustitiæ erga proximum, utpote immodico habendi amore, aut injustè auferendo, vel detinendo rem alienam, aut duriter non succurrendo extremæ vel gravi proximorum necessitati. Quin etiam, ut benè notat *Toletus l. 7. c. 25.* Avaritia non tantum sævit in alios, sed etiam in ipsum avarum prohibendo eum, ne vel suis utatur ad necessitatem vel sufficientiam, hi nim. ultra peccatum etiam insanunt.

III. Avaritia denique post superbiam merito secundo loco numeratur inter Capitalia; quia revera plurimorum peccatum caput & causa est, cujus proinde 7. filix enumerantur à *S. Greg. l. 31. Moral. c. 31.* videlicet obduratio, Inquietudo mentis, Proditio, Fraus, Perjurium, Fallacia, Mendacium, quæ passim apud summistas explicata invenies.

Remedia contra Avaritiam.

218. I. **J**ubeat Confessarius considerare malitiam Avaritiæ: nam *avaro nihil est scelestius*, teste Ecclesiastico: & juxta *S. Paulum: Avaritia est simulacrum servitutis.* Item radix est omnium maliarum cupiditatum, quam quidam appetentes erraverunt in fide, & inseruerunt se doloribus multis, tales incidunt in laqueos diaboli, ut experti sunt Judas, Giezi, & Euclio ille, cujus cor post mortem inventum est in arca: ut & ille, qui pecuniam senti inpersam devorans suffocatus est: item *Reginherus Misniæ Episcopus*, qui in cubiculo inventus est mortuus ruptis cervicibus thesauro suo incubans: item dives, cujus anima à nigris equitibus ad tartara raptata est.

II. Con-

II. Considerare jubeat vitæ brevitatem, illaque Christi verba sibi applicare: *stulte, hac nocte animam tuam repetent à te, & quæ parasti, cujus erunt?* an non stultus esset, qui in Indiam proficiscens, & mox reversurus, ibi palatia exstrueret, aliasque opes, quas inde auferre non liceret, congereret? aut si totus esset in iis opibus comparandis, quas sciret, in patria nihil æstimari? an non stultus esset viator, qui itinere jam propè absoluto de magno viatico cogitaret? Atqui hæc omnia avari faciunt.

III. Hortetur ad veras divitias, scilicet bona opera & virtutes comparandas: quas neque fures effodiunt, nec tinea demolitur, nec ærugo consumit, quæ ad omnia sunt utiles, quibus vera beatitudo & regnum cœlestis emitur: quæ facili labore acquiruntur: cum magno solatio & securitate possidentur: & cum inexplicabili voluptate in alterum orbem devehuntur.

IV. Ostendat illi, quantarum curarum & damnorum tam corporis, quam animæ causa sit avaritia: quis autem ultrò se in spinas conjicit? quæ avis in laqueos involaret, si periculum mortis nō esset? quis non detestaretur illos homines, qui ad idololatriam incitarent, suaderentque, ut erepto Christo ex ciborio lutum aut pecunia substituere-
 tur? quis crumenam suam luto repletam loco pecunie non doleret? quis non dolet, si falsam pecuniam in magna quantitate sibi ab alio datam advenit? quis operarius non recusat laborem, ob quem nullum aliud præmium, quàm laqueum, quo in patibulum suspendendus traheretur, sperare

Pars II.

R

rare

rare posset? Atque hæc omnia avaris conveniunt.

V. Jubeat sæpe meminisse, quòd melius sit modicum justo super divitias peccatorum multas: quòd non sit inopia timentibus Deum: quòd magnus sit quæstus pietas cum sufficientia: quòd optimæ litteræ censuales sint illa Christi promissio: quærite primum Regnum Dei & justitiam ejus, & hæc omnia adjicientur vobis.

L.

LUXURIA.

219. **D**efinitur, *appetitus vel usus venereorum inordinatus vel indebitus*, tam quoad copulam illicitam, quàm quoad delectationem veneream morosam directè voluntariam. Est semper peccatum mortale, ut supra probatum est. Hujus septem sunt species, fornicatio, adulterium, stuprum, raptus, incestus, sacrilegium, peccatum contra naturam: quibus accedit impudicitia. Filia verò & malæ soboles hujus maximè capitalis peccati enumerantur à D. Gregorio octo. utpote cæcitas mentis, præcipitatio, inconsideratio, inconstantia, amor sui, odium Dei, amor mundi, horror futuri sæculi.

II. Fornicatio simplex est *concupitus naturalis illicitus soluti cum soluta*, est peccatum mortale ex natura sua, adeoque non tantum lege divina, vel humana positiva, sed naturali jure prohibita. Alia dicitur *vaga* more pecudum, modò cum hac vel illo: alia *determinata*, saltem ex parte feminae, & dicitur *concupinatus*: & respectivè simplex, adulterinus,